

Chag ha'Assif vs. Chag ha'Succot -

Two holidays on the same days, or One holiday with two names?

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag

A. Succot in Vayikra chapter 23 [Parshat Emor]

לג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **33** And the LORD spoke unto Moses, saying:

לד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: **בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים, לַיהוָה.** **34** Speak unto the children of Israel, saying: On the fifteenth day of this seventh month is the feast of tabernacles for seven days unto the LORD.

לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מְקַרְא-קֹדֶשׁ; כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. **35** On the first day shall be a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.

לו שִׁבְעַת יָמִים, תִּקְרְיבוּ אֲשֶׁה לַיהוָה; בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מְקַרְא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לַיהוָה, עֶצְרַת הוּא--כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. **36** Seven days ye shall bring an offering made by fire unto the LORD; on the eighth day shall be a holy convocation unto you; and ye shall bring an offering made by fire unto the LORD; it is a day of solemn assembly; ye shall do no manner of servile work.

לז אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ: **לְהַקְרִיב אֲשֶׁה לַיהוָה, לְעֹלָה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים--דָּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ.** **37** These are the appointed seasons of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, to bring an offering made by fire unto the LORD, a burnt-offering, and a meal-offering, a sacrifice, and drink-offerings, each on its own day;

לח מַלְבָּד, שַׁבַּתַּת יְהוָה; וּמַלְבָּד מִתְּנוּתֵיכֶם, וּמַלְבָּד כָּל-נְדָרֵיכֶם וּמַלְבָּד כָּל-נְדֻבְתֵיכֶם, אֲשֶׁר תִּתְּנוּ, לַיהוָה. **38** beside the sabbaths of the LORD, and beside your gifts, and beside all your vows, and beside all your freewill-offerings, which ye give unto the LORD.

לט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאֶסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֹת הָאָרֶץ, תַּחֲגוּ אֶת-חַג-יְהוָה, שִׁבְעַת יָמִים; בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן. **39** Howbeit on the fifteenth day of the seventh month, when ye have gathered in the fruits of the land, ye shall keep the feast of the LORD seven days; on the first day shall be a solemn rest, and on the eighth day shall be a solemn rest.

מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים, וְעֵנָף עֵץ-עֵבֶת, וְעֵרְבֵי-נָחַל; וּשְׂמַחְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--שִׁבְעַת יָמִים. **40** And ye shall take you on the first day the fruit of goodly trees, branches of palm-trees, and boughs of thick trees, and willows of the brook, and ye shall rejoice before the LORD your God seven days.

מא וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה, שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲגוּ אֹתוֹ. **41** And ye shall keep it a feast unto the LORD seven days in the year; it is a statute for ever in your generations; ye shall keep it in the seventh month.

מב בַּסֻּכּוֹת תִּשְׁבוּ, שִׁבְעַת יָמִים; כָּל-הָאִזְרָח, בְּיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ, בַּסֻּכּוֹת. **42** Ye shall dwell in booths seven days; all that are home-born in Israel shall dwell in booths;

מג לְמַעַן, יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם, כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **43** that your generations may know that I made the children of Israel to dwell in booths, when I brought them out of the land of Egypt: I am the LORD your God.

B. Devarim chapter 8: The spiritual 'dangers' of the Land of Israel
Remembering the desert experience - According to Moshe Rabeinu:

דברים פרק ב. וזכרת את-כל-הדרך, אשר הוליכה יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה--במדבר: למען ענתך לנסתך, לדעת את-אשר
בלבבך התשמר מצותו--אם-לא ...ה וידעת, עם-לבבך: כי, כאשר
ייסר איש את-בנו, יהוה אלהיך מיסרך ...

What is so good about the Land Israel?

ז כי יהוה אלהיך, מביאך אל-ארץ טובה: ח. ארץ חטה ושערה,
וגפן ותאנה ורמון; ארץ-זית שמן, ודבש .. י. ואכלת, ושבעת--
וברכת את-יהוה אלהיך, על-הארץ הטבה אשר נתן-לך .

What is dangerous about the Land of Israel?

יא השמר לך, פן-תשכח את-יהוה אלהיך, לבלתי שמר מצותיו...
יב פן-תאכל, ושבעת; ובתים טובים תבנה, וישבת . יג ובקרך
וצאנך ירבין, וכסף וזהב ירבה-לך; וכל אשר-לך, ירבה.
יד ורם, לבבך; ושכחת את-יהוה אלהיך, המוציאך מארץ מצרים
יז ואמרת, בלבבך: כחי ועצם ידי, עשה לי את-החיל הזה .
יח וזכרת, את-יהוה אלהיך--כי הוא הניתן לך כח, לעשות חיל...

Discussion

What is the 'spiritual danger' of prosperity/

How did 'desert experience' prepare for the danger?

Compare to need 'to remember the Exodus'

Concept of yearly holidays/ daily memories

Relate to meaning of 'atzeret'

[where is the first mention of 'atzeret?']

C. Deuteronomy Chapter 16 דְּבָרִים

- א שְׁמֹר, אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב, וְעָשִׂיתָ פֶסַח, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב, הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם--לַיְלָה.
- 1 Observe the month of Abib, and keep the passover unto the LORD thy God; for in the month of Abib the LORD thy God brought thee forth out of Egypt by night.
- ב וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, צֹאן וּבָקָר, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה, לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם.
- 2 And thou shalt sacrifice the passover-offering unto the LORD thy God, of the flock and the herd, in the place which the LORD shall choose to cause His name to dwell there.
- ג לֹא-תֹאכַל עִלְיוֹ חֶמֶץ, שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עִלְיוֹ מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי: כִּי בְּחַפְזוֹן, יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
- 3 Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction; for in haste didst thou come forth out of the land of Egypt; that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life.
- ד וְלֹא-יֵרָאָה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ, שִׁבְעַת יָמִים; וְלֹא-יֵלִין מִן-הַבָּשָׂר, אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן--לְבָקָר.
- 4 And there shall be no leaven seen with thee in all thy borders seven days; neither shall any of the flesh, which thou sacrificest the first day at even, remain all night until the morning.
- ה לֹא תֹאכַל, לְזָבַח אֶת-הַפֶּסַח, בְּאֶחָד שַׁעְרֶיךָ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.
- 5 Thou mayest not sacrifice the passover-offering within any of thy gates, which the LORD thy God giveth thee;
- ו כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ--שָׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח, בְּעֶרְבֹ: כַּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם.
- 6 but at the place which the LORD thy God shall choose to cause His name to dwell in, there thou shalt sacrifice the passover-offering at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt.
- ז וּבִשְׁלֵת, וְאָכַלְתָּ, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ; וּפְנִיתָ בַּבֹּקֶר, וְהִלַּכְתָּ לְאֹהֲלֶיךָ.
- 7 And thou shalt roast and eat it in the place which the LORD thy God shall choose; and thou shalt turn in the morning, and go unto thy tents.
- ח שִׁשִּׁת יָמִים, תֹּאכַל מִצּוֹת; וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ--לֹא תַעֲשֶׂה, מְלָאכָה. {ס}
- 8 Six days thou shalt eat unleavened bread; and on the seventh day shall be a solemn assembly to the LORD thy God; thou shalt do no work therein. {S}
- ט שִׁבְעָה שָׁבָעַת, תִּסְפֹּר-לְךָ: מֵהַחֵל חֲרָמְשׁ, בְּקָמָה, תִּחַל לְסַפֵּר, שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת.
- 9 Seven weeks shalt thou number unto thee; from the time the sickle is first put to the standing corn shalt thou begin to number seven weeks.

Atzeret -

To stop / conclude

To gather

To transition?

D. Rashbam on Vayikra 23:

מג (ולמען ידעו דורותיכם {וגו'} –

פשוטו כדברי האומרים במסכת סוכה) בבלי סוכה י"א (סוכה ממש. וזה טעמו של דבר: חג הסוכות תעשה לך באוספך מגרנד ומיקבך) דברים ט"ז:י"ג, (באוספך את תבואת הארץ) ויקרא כ"ג:ל"ט, (ובתיכם מלאים כל טוב) דברים ו':י"א (דגן ותירוש ויצהר, למען תזכרו כי בסוכות הושבתי את בני ישראל במדבר ארבעים שנה בלא יישוב ובלא נחלה,

ומתוך כך תתנו הודאה למי שנתן לכם נחלה ובתיכם מלאים כל טוב) דברים ו':י"א, (ואל תאמרו בלבבכם כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה¹.

וכסדר הזה נמצא בפרשת עקב תשמעון “זוכרת את כל הדרך אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים שנה וגו' ויאכילך את המן וגו' (דברים ח':ב'-י"ח). ולמה אני מצוה לך לעשות זאת: כי יי אלהיך מביאך אל ארץ טובה {וגו'}, ואכלת ושבעת {וגו'}, ורם לבבך ושכחת את יי וגו', ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. זוכרת את יי אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל.

ולכך יוצאים מבתים מלאים כל טוב בזמן אסיפה ויושבין בסוכות, לזכרון שלא היה להם נחלה במדבר ולא בתים לשבת.

ומפני הטעם הזה קבע הקב"ה את חג הסוכות בזמן אסיפת גורן ויקב, לבלתי רום לבבם על בתיהם מלאים כל טוב, פן יאמרו ידינו² עשה לנו את החיל הזה.

E. Chag ha'Asif / Succot in Sefer Devarim

דברים פרק טז

א שמור, את-חַדְשׁ הָאָבִיב, וְעָשִׂיתָ פֶּסַח, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בַחֲדָשׁ
הָאָבִיב, הוֹצִיאָךְ ...

יג חג הסוכות תעשה לך, שבועת ימים: באסף--מגןךָ,

ומיקבך. יד ושמחת, בתגך: אתה ובנך ובתך, ועבדך ואמתך,

והלוי והגר והיתום והאלמנה, אשר בשעריך

טו שבועת ימים, תחג ליהוה אלהיך, במקום, אשר-יבחר יהוה: כי

יברכך יהוה אלהיך, בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך, והיית, אך

שמח. טז שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה

אלהיך, במקום אשר יבחר...

E. Simchat Yom Tov: Rambam Hilchot Yom Tov 6:18

[ית] כיצד: הקטנים, נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות; והנשים,
קונה להן בגדים ותכשיט כפי ממונו;
והאנשים, אוכלין בשר ושותין יין,
שאין שמחה אלא בבשר, ואין שמחה אלא ביין.

וכשהוא אוכל ושותה, חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה

עם שאר העניים האמיללים.

אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו

ואשתו, ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש-

-אין זו שמחת מצוה, **אלא שמחת כרסו.**